

i Slutningen for at tydeliggøre, at det, Hustruens Samtykke skal gaa ud paa, er, at Gælden maa søges dækket af hendes Selverhverv.

Kap. V. Adgang til at fordre Formuefællesskabet hævet under Ægteskabet. Medens efter den hidtil gældende Ret Hustruen, i Tilfælde af slet Bestyrelse fra Mandens Side af Fællesboet, intet andet Middel har til at faa Formuefællesskabet hævet end Separation, giver Loven den Regel, at »naar Manden i væsentlig Grad har formindsket Fællesboet uden tilstrækkelig Undskyldning herfor i Omstændighederne eller har givet velgrundet Anledning til Frygt for Misbrug af hans Raadighed over det, kan Hustruen forlange Formuefællesskabet ophævet, saa at fuldstændigt Særeje indtræder«. Endvidere kan hun forlange Formuefællesskabet hævet, naar Manden ulovlig ophæver Samlivet, saavelsom naar Fællesboet kommer under Konkurs i Mandens levende Live. I den sidste Klasse af Tilfælde kan hendes Begæring — der rettes til Overøvrigheden — ikke afslaaes, i den første Klasse af Tilfælde skal Berettigelsen af Forlangendet godkendes.

Kap. VI. Anvendelse af fremmed Ret ved Ægtepagter. Her gives Regler om Gyldigheden af Ægtepagter, der enten indgaaes udenfor Landet, naar Manden har Bopæl her, eller oprettes af en Mand, der ikke har Bopæl her i Landet.

Det Rigsdagen forelagte Lovforslag hviler paa et af kgl. Nationalbankdirektør Nellemann og Professor Deuntzer efter Justitsministeriets Anmodning udarbejdet Udkast. Lovforslaget, der var fuldstændig i Overensstemmelse med dette Udkast, undergik ingen væsentlig Forandring under Behandlingen paa Rigsdagen. Ændringerne angik kun visse Enkeltheder. Der blev saaledes i *Landstinget* gjort en Ændring i Forslagets Bestemmelser om, hvor Tinglæsning af en Ægtepagt skal ske, og fra hvilket Tidspunkt Gyldigheden af en tinglæst Ægtepagt skal regnes. Endvidere ere en Del af de ovenfor angivne Bestemmelser om Registret over afsluttede Ægtepagter indsatte i *Landstinget*. Fremdeles blev i *Landstinget* „Aftægtsrettigheder“ indsat blandt de i Kap. III nævnte, til den berettigede Person knyttede Formuerettigheder, som henregnes til Særeje, ligesom i samme Kap. Husleje blev indsat blandt de Udgifter, som eventuelt maa udredes af Særejet. Endvidere blev til Forslagets Regel om, at Gaver mellem Ægtefolk, der bestaa i „Livsforsikrings- eller Overlevelserente“, ere gyldige uden Ægtepagt, føjet „eller lignende Forsørgelse“. Endelig ændredes Kap. IV — der oprindeligt kun handlede om „Ægtepagter, afsluttede i Udlandet“ —